

Februaribijeenkomst de 631e

Na drie maanden afwezigheid weer terug op onze vertrouwde locatie. Hoewel bestuursleden Cees en Jaap zich hebben afgemeld toch met negen man. Na onze laatste bijeenkomst in november, afwezigheid in december en noodgedwongen in de Uniebar in januari nu gelukkig weer “thuis”. De technische problemen van de Bodega zijn verleden tijd, we zijn weer welkom, gelet op de ontvangst door Yvette en Brenda.

Na het eerste drankje op eigen rekening wordt enige tijd later traditiegetrouw de eerste borrel van het jaar ons aangeboden door Brenda namens de zaak. We drinken uiteraard op het succes van de Bodega en het welzijn van de dames.

Er valt veel te verhalen, hetgeen onze voorzitter er na enige tijd toe brengt de kelen te doen smeren door een borrel aan te bieden vanwege het nieuwe jaar en onze terugkeer in de Bodega.

Wij proosten daar graag op en luisteren vervolgens naar zijn verzoek ons aan te melden voor het “koken met George” op vrijdag 27 maart. Geen overbodig verzoek, want het loopt nog niet storm met de aanmeldingen. Aansluitend legt George uit wat de bedoeling is en benadrukt dat het niet alleen gezellig zal zijn tijdens de bereiding, maar vooral tijdens het nuttigen van de maaltijd.

Uw verslaggever meldt recent contact te hebben gehad met oud-voorzitter Marius. Hij groet ons allen, evenals Cor die weer/nog van de zon geniet op een Spaans eiland westwaarts van Marokko.

Tot onze vreugde stapt Cees iets na zessen de Bodega binnen, terugkerend van de uitreiking van de Almanak 2020 van het Studentencorps aan de VU in Amsterdam. Cees was hiervoor uitgenodigd als voormalig Assessor II van de Senatus Corporis 1961/62.

Ook was hem gevraagd iets te vertellen over de sfeer in de zestiger jaren, aan welke vraag hij uiteraard op zijn geheel eigen wijze heeft voldaan. Als domineeszoon weet je dat een goed verhaal uit drie punten bestaat met een conclusie tot besluit. Welnu, Cees had het dus over Amsterdam, de VU en het Corps met, u raadt het al, een positieve conclusie tot slot. Moet een leuke dag geweest zijn, want Cees kwam stralend binnen en bracht tot onze vreugde het aantal aanwezigen in de Bodega op tien.

Tegen zevenen gaan we “uit stelling” en verplaatsen we ons tevreden huiswaarts. Voor de meesten van ons een half uurtje, behalve voor Ton, onze man uit Maastricht, die enkele malen per jaar de moeite neemt bij ons te zijn.